

عنوان مقاله:

بررسی مشخصه های تصادف و ناخودآگاه در معماری معاصر

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و مهندسی و سومین کنگره بین المللی عمران، معماری و شهرسازی آسیا (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

مهدی رضانی گهروئی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، واحد دولت آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، دولت آباد برخوار، اصفهان، ایران

مهدی نجفی نیسیانی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، واحد دولت آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، دولت آباد برخوار، اصفهان، ایران

امیر جمیل نژاد - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، واحد دولت آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، دولت آباد برخوار، اصفهان، ایران

مهران کاراحمدی - استادیار و عضو هیات علمی، گروه معماری، دانشگاه غیردولتی شهید اشرفی اصفهانی، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

تصادف و ناخودآگاه سعی دارد تا ساختار اندیشه و نظم محوری را که به جهان ما تحمیل شده را تغییر دهد. چنین معنایی که از طریق ساختاری نظام یافته تحمیل میشود، تفسیرهای دیگری که در همان زمینه با اعتباری یکسان عرضه میشوند را سرکوب کرده و امکان تنوع فکری و ذهنی خارج از این چهارچوب را به خصوص از مخاطب میگیرد. از نظر چومی، جانشینی مفاهیم تازه در خصوص تضاد میان فرم و عملکرد در جهت آشتی دادن میان آنها ضروری است. هدف از نوشتار این مقاله تاثیر مشخصه های تصادف و ناخودآگاه در شکل گیری معماری معاصر میباشد. لذا در این مقاله سعی بر آن است تا به روش تحلیلی و توصیفی و نوع روش کیفی و مورد پژوهی که مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای میباشد و به ارائه نمونه هایی از فعالیت های معماران به روش مورد پژوهی است. نتیجه ای که از پژوهش حاصل میشود، بدین قرار است که تصادف و ناخودآگاه معمار را از چهارچوب معماری های سنتی خارج میکند و سبک ساختارشکن و بی حد و مرز استفاده میشود و همچنین تصادف و ناخودآگاه از الهاماتی که از وجود انسان برمیخیزد ایجاد میشود.

کلمات کلیدی:

تصادف و ناخودآگاه، ساختارشکن، بی حدمرز، برنارد چومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1408382>

